

Februari 2018

Geliefde broeders en zusters,

Op twaalf en dertien februari hadden we een retraite met onze gemeente en de vier gemeentes die uit onze gemeente zijn ontstaan. De gedachte was om tijdens de viering van carnaval ons te verdiepen in het thema: "Wie ben ik in Christus?" Het was een goede gelegenheid om ons twee dagen terug te trekken en na te denken over onze identiteit in Christus in een samenleving die zich steeds minder bezig houdt met God en met de geestelijke dingen. Zijn we nog herkenbaar? Is ons leven anders? Zijn we nog licht en zout voor de wereld? Vooral voor de jeugd was het een goed onderwerp omdat de jongeren over het algemeen veel strijd hebben om zich duidelijk kenbaar te maken als christen in een omgeving met veel verleidingen met de Bijbel in de hand zochten we op wie en wat we zijn in Christus.

- In Christus hebben we vergeving van zonden, Christus droeg onze schuld (Col. 1:14).
- In Christus zijn we gerechtvaardigd voor God (2 Cor. 5:21).
- In Christus zijn we dicht bij God gekomen terwijl we eerst ver van God verwijderd waren (Ef. 2:13).
- In Christus zijn we door God geaccepteerd, aangenomen als Zijn kinderen (Ef. 1:6).
- In Christus zijn we geheiligd, gered en vrij van alle schuld (1 Cor. 1:2).
- In Christus zijn we compleet; alles wat we nodig hebben om te leven als een christen hebben we ontvangen (Col. 2:9-10).

Wat ik hier genoemd heb zijn nog maar enkele voorrechten die we als christenen hebben: in de Here Jezus zijn er nog veel meer te noemen. Door samen over deze dingen na te denken werden we ons ervan bewust, hoe bevoorrecht we zijn, maar ook: onze verantwoording in deze wereld.

Ik moest/mocht deze twee dagen met de internaatskinderen werken, die tijdens de weekenden en feestdagen blijven. Die kon ik allemaal meenemen naar de sporthal; zo konden we als groep deelnemen aan dit evenement. Er waren veel kinderen die mee deden, voor de internaatskinderen was dit fantastisch. Twee van de meisjes, Manuela en Juliana, komen uit de "Yungas" en zijn duidelijk van een Afrikaans ras. Zij vielen dus op door hun zeer donkere huidskleur, maar haar lerares houdt dat goed in de gaten en verdedigt haar. Ook in het internaat letten we erop dat de andere meisjes Manuela en Juliana niet uitschelden.

Na de Bijbelstudies waren er verschillende activiteiten georganiseerd zoals: Bijbel quiz, spelen, sport enz. Voor alle deelnemers werd er gekookt, het enige wat we mee moesten nemen was een bord, bestek en een beker. U kunt zich voorstellen dat het een hele organisatie was voor de leiders van de gemeentes; ze hebben het fantastisch gedaan.

Het waren zeer gezegende dagen. Zowel het Woord als de gemeenschap met de broeders en zusters heeft ons allemaal bemoedigd en gesterkt. Iedereen ging moe, maar voldaan naar huis.

Het werk in het Internaat is inmiddels weer in volle gang. In de groep dit ik begeleid met het huiswerk zitten vier meisjes van vorig jaar. Ze zitten nu in de zesde klas. De

acht vijfdeklassers zijn nieuw en vooral vier van deze meisjes hebben veel hulp nodig omdat ze een achterstand in het leren hebben (Manuela, Britany, Angelina en Ruth). Dat is niet zo eenvoudig, omdat ze huiswerk op krijgen wat ze bijna niet kunnen maken. Ik kom er langzamerhand achter wat er allemaal ontbreekt en we komen tijd tekort om dit allemaal bij te spijkeren. Stap voor stap werken we er aan om deze meisjes op het niveau te krijgen wat ze moeten hebben. Ik kan met hun lerares deze dingen bespreken en zeggen dat we hard aan het werk zijn. Samen met andere groepsleidsters die tegen hetzelfde probleem aan lopen, bidden we voor deze meisjes. We ervaren ieder jaar weer dat de Here onze gebeden verhoort. Hij geeft ons de wijsheid en het geduld voor het huiswerk, deze meisjes zullen veel leren dit jaar. Wilt u alstublieft met ons mee bidden dat de Here ons, groepsleidsters, de kracht, het geduld en de wijsheid zal geven die we nodig hebben voor de kinderen?

Broeders en zusters, ik wil u heel hartelijk danken voor uw ondersteuning in gebed en met uw gaven.

In de Here verbonden,

Tonnie de Jong